

Wyciąg zmian do rekomendacji IZFiA: „Zagadnienia dotyczące praktycznych aspektów stosowania przepisów Rozporządzenia Komisji (UE) Nr 583/2010 z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie wykonywania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE w zakresie kluczowych informacji dla inwestorów i warunków, które należy spełnić w przypadku dostarczania kluczowych informacji dla inwestorów lub prospektu emisyjnego na trwałym nośniku innym niż papier lub za pośrednictwem strony internetowej, zwanego dalej „Rozporządzeniem”.

1. Preambuła rekomendacji otrzymuje następujące brzmienie:

„PREAMBUŁA:

W związku z wejściem w życie od dnia 1 lipca 2011 r. do polskiego porządku prawnego przepisów Rozporządzenia oraz jednoczesnym brakiem implementacji przepisów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania zbywalne papiery wartościowe, zwanej dalej „Dyrektywą”, od dnia 1 lipca 2011 r. fundusze inwestycyjne otwarte zyskały uprawnienie do przygotowywania i posługiwania się kluczowymi informacjami dla klientów, dalej zwanymi „KII”, w miejsce skrótu prospektu informacyjnego, wypełniając tym samym obowiązki prawne wobec inwestorów i uczestników funduszy dotyczące udostępniania skrótów prospektów informacyjnych. Od 1 maja 2013 r., w związku z wejściem w życie znowelizowanych przepisów ustawy o funduszach inwestycyjnych, posługiwanie się przez fundusze inwestycyjne KII, staje się obowiązkiem prawnym.

Z uwagi na charakter prawny Rozporządzenia oraz ogólnoeuropejski zakres jego obowiązywania, przyjęte w Rozporządzeniu rozwiązania i konstrukcje prawne, w szczególności słownictwo i terminologia, wymagają w opinii środowiska funduszy inwestycyjnych odniesienia i odpowiedniej adaptacji do specyfiki polskiego rynku funduszy inwestycyjnych oraz obowiązujących w Polsce regulacji prawnych. W tym też celu, Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami, organizacja zrzeszająca przedstawicieli polskiego rynku funduszy inwestycyjnych otwartych, w ramach powołanej grupy roboczej, tj. zespołu IZFiA ds. kluczowych informacji dla inwestorów, podjęła się opracowania niniejszego dokumentu, w celu jednoznacznego rozstrzygnięcia wątpliwości interpretacyjnych, czy też potencjalnych trudności w kontekście procesu wdrażania i stosowania przepisów Rozporządzenia, uwzględniając podstawowy cel tworzenia KII, tj. zapewnienie klientom jasnych i przejrzystych informacji na temat funduszy inwestycyjnych, przy tym uczciwych i niewprowadzających w błąd. Niniejszy dokument ma charakter rekomendacji i materiału pomocniczego dla towarzystw funduszy inwestycyjnych w związku ze stosowaniem przepisów Rozporządzenia.

Rekomendowane przez IZFiA rozwiązania wskazują legalne i jednolite zasady postępowania towarzystw funduszy inwestycyjnych, w związku z procesem wdrażania i stosowania w ramach prowadzonej działalności dokumentów KII. Opracowanie rekomendowane przez IZFiA zapewnia zgodność przyjętych w nim rozwiązań w wymogami Rozporządzenia oraz wytycznymi w tym zakresie europejskich instytucji, takich jak Komitet Europejskich Regulatorów Rynku Papierów Wartościowych (Committee of European Securities Regulators – „CESR”), Europejski Urząd Nadzoru Rynków i Papierów Wartościowych (European Securities and Markets Authority – „ESMA”), czy też Association of the Luxembourg Fund Industry („ALFI”), w niezbędnym zakresie. IZFiA nie wyklucza prawa do tworzenia przez towarzystwa, z różnych względów, innych, bardziej rozbudowanych i zaawansowanych rozwiązań, dla których rekomendowane przez Izbę opracowanie stanowi punkt wyjścia.

Biorąc pod uwagę ilość zidentyfikowanych na obecnym etapie kwestii wymagających interpretacji i wyjaśnieni, należy przyjąć, iż katalog zagadnień przedstawiony w niniejszym dokumencie nie jest katalogiem zamkniętym i jako taki będzie on uzupełniany o dalsze zagadnienia i interpretacje, które mogą powstać w trakcie stosowania Rozporządzenia.”.

2. W części I rekomendacji zatytułowanej „Wątpliwości interpretacyjne dot. Rozporządzenia”, skreśla się ust. 1 dotyczący interpretacji Art. 4 ust. 3 Rozporządzenia, w związku z dezaktualizacją wątpliwości interpretacyjnej, w wyniku wejścia w życie 1 lutego 2013 r. nowelizacji ustawy o funduszach inwestycyjnych, potwierdzającej wymóg prawny udostępnienia inwestorom KII.
3. W części I rekomendacji zatytułowanej „Wątpliwości interpretacyjne dot. Rozporządzenia”, dotychczasowy ust. 2 oznacza się jako ust. 1 i otrzymuje on następujące brzmienie:

„1. Art. 4 ust. 4 Rozporządzenia:

Brzmienie przepisu:

*„4. **UCITS jest wyraźnie zidentyfikowane**, w tym przez wskazanie kategorii jednostek lub jego subfunduszu. W przypadku kategorii jednostek lub subfunduszu nazwa UCITS jest podana po nazwie kategorii tych jednostek lub subfunduszu. Jeżeli istnieje numer kodu identyfikującego UCITS, subfundusz lub kategorię jednostek, jest on uwzględniony w opisie identyfikującym UCITS.”*

Wątpliwość interpretacyjna:

1. Jak należy interpretować zwrot „*UCITS jest wyraźnie zidentyfikowany (...)*”? Czy w KII należy dodać punkt o numerze, pod którym fundusz wpisany jest do rejestru funduszy inwestycyjnych RFI, siedzibie i dacie rejestracji?
2. Jak należy interpretować zwrot „*UCITS jest wyraźnie zidentyfikowany* w sytuacji, gdy w ramach funduszy inwestycyjnych wyodrębnione są zarówno kategorie jednostek uczestnictwa jak i subfundusze?
3. Czy wystarczające jest, aby informacja o kategoriach jednostek uczestnictwa pojawiła się jedynie na końcu dokumentu – Informacje Praktyczne, tak jak wymaga tego Artykuł 20 ust. 3 Rozporządzenia?
4. Czy istnieje konieczność przygotowania KII dla każdego typu jednostki, którą oferują poszczególne fundusze, czy oferowane typy jednostek można uwzględnić na jednej karcie? Problem pojawia się w sekcji opłat – np. w wyspecjalizowanych programach (produktach) inwestycyjnych jednostki mają niższą opłatę za zarządzanie.
5. Co w sytuacji tych kategorii jednostek uczestnictwa lub jednostek uczestnictwa tych subfunduszy, które nie są jeszcze sprzedawane/oferowane?

Wyjaśnienie:

Ad 1. Identyfikacja funduszu/subfunduszu powinna być jednoznaczna. Za wystarczające dla wyraźnego zidentyfikowania funduszu/subfunduszu należy uznać podanie jego pełnej nazwy. Dodatkowo obok pełnej nazwy może być podana skrót tej nazwy, a także numer funduszu w rejestrze funduszy inwestycyjnych prowadzonym przez Sąd Okręgowy w Warszawie. W przypadku, gdy funduszowi/subfunduszowi przydzielony został numer ISIN, dopuszczalne jest wskazanie dodatkowo tego numeru.

Ad 2. Co do zasady, w przypadku, gdy w ramach funduszu inwestycyjnego otwartego wyodrębnione zostały subfundusze, a dodatkowo także ramach tych subfunduszy różne kategorie jednostek uczestnictwa, właściwym wydaje się sporządzanie w ramach każdego z subfunduszy z osobna, odrębnych KII dla poszczególnych kategorii jednostek uczestnictwa zbywanych przez dany subfundusz (por. art. 26 ust. 1 Rozporządzenia). Natomiast w sytuacji, gdy jednocześnie z takimi subfunduszami (tj. posiadającymi różne kategorie jednostek uczestnictwa) w funduszu inwestycyjnym otwartym występuje subfundusz, który nie posiada różnych kategorii jednostek uczestnictwa, obok

KII sporządzanych odrębnie dla poszczególnych kategorii jednostek uczestnictwa w ramach każdego z subfunduszy, sporządza się odrębny KII dla takiego subfunduszu. (por. art. 25 ust. 1 Rozporządzenia).

Niemniej jednak, Rozporządzenie przewiduje także taką możliwość, aby w jednym KII można było umieścić kluczowe informacje dla inwestorów dotyczące dwóch lub więcej kategorii jednostek uczestnictwa tego samego funduszu/subfunduszu (por. art. 26 ust. 2 Rozporządzenia). W niektórych wręcz przypadkach, opisanych np. ad 4 poniżej, może być celowe sporządzenie „zbiorczego” KII dla większej liczby kategorii jednostek uczestnictwa lub KII dla reprezentatywnej kategorii jednostek uczestnictwa. W takim przypadku KII powinien jednak spełniać wymogi określone w sekcji 2 rozdziału II Rozporządzenia – Brzmienie, długość i wygląd dokumentu, tj. art. 5 i 6 Rozporządzenia.

Ad 3. Informacja na temat danej kategorii jednostek uczestnictwa (lub danych kategorii jednostek uczestnictwa zgodnie z art. 26 ust. 2 Rozporządzenia) zamieszczona w KII dedykowanym dla tej kategorii jednostek, powinna znaleźć się na początku dokumentu KII, jako informacja identyfikująca tę kategorię jednostek uczestnictwa (nazwa danej kategorii, także reprezentatywnej), przed nazwą funduszu/subfunduszu (por. art. 4 ust. 4 Rozporządzenia). Nie wyklucza to jednak możliwości zamieszczenia w KII, w części „Informacje praktyczne” informacji, o której mowa w art. 20 ust. 3 Rozporządzenia, tj. wymaganych informacji o innych dostępnych kategoriach jednostek uczestnictwa, publikowanych w stosowanych przypadkach. W tej sytuacji stosownymi przypadkami będą np. KII sporządzone dla reprezentatywnej kategorii jednostek uczestnictwa (por. art. 26 ust. 3).

Ad 4. Co do zasady, w przypadku występowania w jednym funduszu inwestycyjnym różnych kategorii jednostek uczestnictwa, należy opracować osobny (odrębny) KII dla każdej z tych kategorii jednostek uczestnictwa (por. art. 26 ust. 1 Rozporządzenia). Analogicznie w sytuacji, gdy w ramach funduszu inwestycyjnego wyodrębnione zostały subfundusze, powinno sporządzić się KII dla każdego subfunduszu odrębnie. Natomiast, w sytuacji, gdy w ramach poszczególnych subfunduszy wyodrębniono także różne kategorie jednostek uczestnictwa, właściwym wydaje się sporządzanie w ramach każdego z subfunduszy z osobna, odrębnych KII dla poszczególnych kategorii jednostek uczestnictwa zbywanych przez dany subfundusz.

Niemniej jednak:

a) Rozporządzenie przewiduje także taką możliwość, aby w jednym KII można było umieścić kluczowe informacje dla inwestorów dotyczące dwóch lub więcej kategorii jednostek uczestnictwa tego samego funduszu/subfunduszu (por. art. 26 ust. 2 Rozporządzenia). W takim przypadku KII powinien jednak spełniać wymogi określone w sekcji 2 rozdziału II Rozporządzenia – Brzmienie, długość i wygląd dokumentu, tj. art. 5 i 6 Rozporządzenia.

IZFiA uważa za dopuszczalne, by w przypadku braku dostępnej historii dla jednej lub więcej kategorii uczestnictwa prezentowanych na jednym KII prezentować informacje w sekcji „wyniki osiągnięte w przeszłości” dla dostępnej historii, natomiast dane na wykresie dla kategorii jednostek, dla których jest brak danych pozostawić puste.

IZFiA uważa za dopuszczalne symulowanie wyników osiągniętych w przeszłości dla „nowej” kategorii jednostek uczestnictwa. Przy czym za nowe jednostki uczestnictwa (kategorie), o których mowa w art. 19 ust. 1 Rozporządzenia, rozumie się te jednostki, które były dotychczas zbywane, jakkolwiek odznaczające się historią krótszą niż 5 lat. Dopuszczalne jest symulowanie wyników osiągniętych w przeszłości dla nowej kategorii jednostek uczestnictwa na podstawie wyników osiągniętych przez inną kategorię uczestnictwa, w szczególności kategorii o tożsamym poziomie kosztów bieżących. W przypadku rozbieżności w poziomie kosztów bieżących, dopuszczalne jest także symulowanie wyników osiągniętych w przeszłości dla nowej kategorii jednostki uczestnictwa na podstawie wyników osiągniętych w przeszłości kategorii jednostki uczestnictwa cechującej się innym poziomem kosztów bieżących pod warunkiem dokonania rekalkulacji stóp zwrotu do poziomów odzwierciedlających koszty nowej kategorii jednostki uczestnictwa.

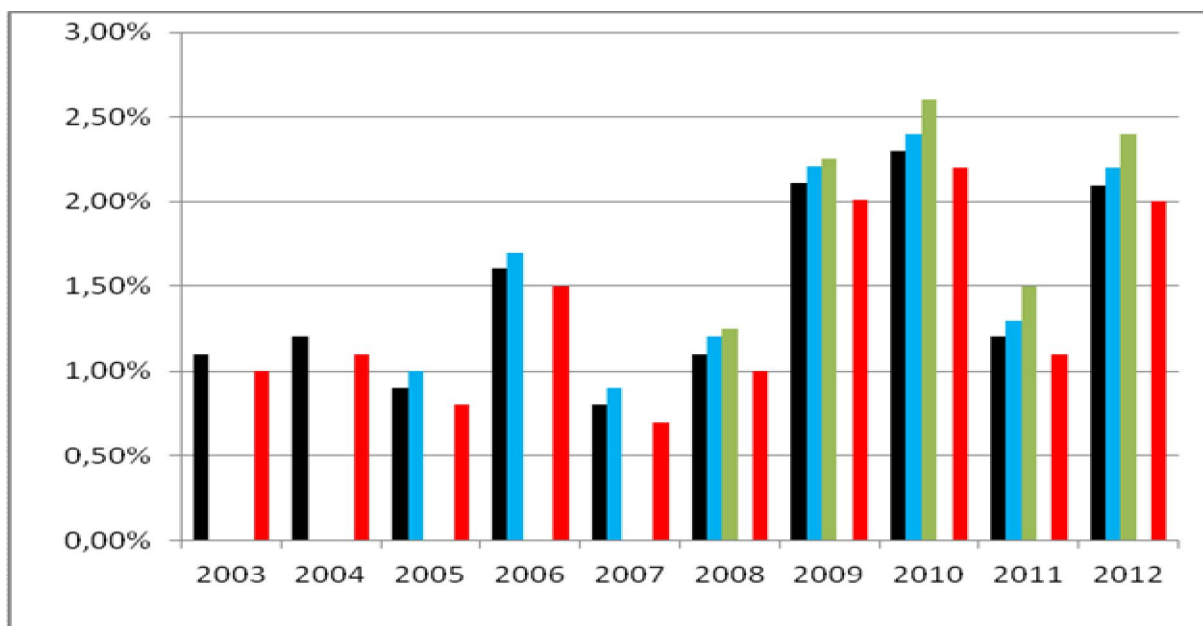
Symulacja wyników osiągniętych w przeszłości dla nowej kategorii jednostek uczestnictwa jest możliwa, zgodnie z wymogami art. 19 Rozporządzenia, pod warunkiem umieszczenia pod wykresem informacji o dokonaniu symulacji dla brakujących okresów.

W przypadku braku decyzji o symulacji wyników osiągniętych w przeszłości dla nowych kategorii jednostek uczestnictwa, dla takich kategorii jednostek uczestnictwa powinien być sporządzony odrębny KII obejmujący okres ostatnich 5 lat.

Nie jest rekomendowane umieszczanie symulowanej historii nowych jednostek uczestnictwa we wspólnym wykresie z jednostkami uczestnictwa o co najmniej 10 letniej historii

Nie jest rekomendowane dokonywanie symulacji w przypadku jednostek uczestnictwa, które nigdy nie były zbywane oraz co do zasady dla jednostek uczestnictwa o historii dłużej niż 5 lat – w takim przypadku na wykresie prezentuje się wynik osiągnięty przez jednostkę w rzeczywistej jej historii istnienia, poza przypadkiem opisanym poniżej (braku ciągłości historii).

IZFiA uważa za dopuszczalny poniższy sposób prezentacji zbiorczej:

		2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
kategoria	A, B, C	1,10%	1,20%	0,90%	1,60%	0,80%	1,10%	2,11%	2,30%	1,20%	2,10%
	A1, B1, C1	-	-	1,00%	1,70%	0,90%	1,20%	2,21%	2,40%	1,30%	2,20%
	E	-	-	-	-	-	1,25%	2,25	2,60%	1,50%	2,40%
	benchmark	1,00%	1,10%	0,80%	1,50%	0,70%	1,00%	2,01%	2,20%	1,10%	2,00%

W opinii IZFiA dopuszczalne jest, by w przypadku kategorii jednostek uczestnictwa o jednakowym poziomie kosztów bieżących, celem zachowania przejrzystości, prezentować wartości wyników osiągniętych w przeszłości w sposób zbiorczy, tak jak to obrazuje powyższy przykład. Zamieszczanie informacji dotyczących różnych kategorii jednostek uczestnictwa w jednym „zbiorczym” wykresie, dopuszczalne jest, o ile nie doprowadzi to do nadmiernego skomplikowania treści dokumentu KII lub zapelnienia go zbyt dużą liczbą informacji.

W przypadku braku historii notowań (lub braku pełnej historii notowań) dla jednej z prezentowanych kategorii jednostek uczestnictwa (przykładowo odnośnie do kategorii B z przykładu powyżej), IZFiA uważa za dopuszczalne zaprezentowanie jej na podstawie historii jednostki uczestnictwa o nieróżniącym się poziomie kosztów bieżących (przykładowo kategoria A oraz C z przykładu powyżej) pod warunkiem wskazania pod wykresem, iż wartości dla kategorii B są wartościami symulowanymi (z ewentualnym wskazaniem okresu symulacji, o ile ma to zastosowanie). Przy czym TFI musi być w stanie w każdej chwili wykazać, że poziom kosztów obciążających aktywa przypadające na poszczególne kategorie jednostek uczestnictwa (A, B oraz C z przykładu powyżej) jest tożsamy¹.

Wskazane powyżej rozwiązanie wzorowane i zgodne jest z rozwiązaniami proponowanymi przez ALFI².

- b) Ponadto, Rozporządzenie przewiduje możliwość stworzenia jednego dokumentu KII dla tzw. reprezentatywnej kategorii jednostek uczestnictwa, tj. takiej kategorii jednostek uczestnictwa, którą TFI uzna za reprezentatywną dla określonej kategorii jednostek funduszy inwestycyjnych otwartych lub subfunduszy, pod warunkiem, że wybór ten jest **uczciwy, jasny i nie wprowadzający w błąd** potencjalnych inwestorów inwestujących w inne kategorie jednostek uczestnictwa. IZFiA rekomenduje następujące, kryteria porównywalności kategorii jednostek uczestnictwa na potrzeby ustalenia reprezentatywnej kategorii jednostek uczestnictwa³:

- dostateczne podobieństwo jednostek uczestnictwa,
- powszechny dostęp jednostek uczestnictwa dla klientów
- opłaty bieżące ujęte procentowo,
- długość historii notowań kategorii jednostek uczestnictwa,
- popularność kategorii jednostek uczestnictwa, rozumiana jako udział kategorii jednostek uczestnictwa w WAN funduszu/subfunduszu.

Aby uznać dane kategorie jednostek uczestnictwa za kategorie należące do grupy reprezentowanych jednostek uczestnictwa, zalecane jest uwzględnienie wszystkich tych kryteriów.

Jednocześnie IZFiA rekomenduje następującą kolejność typowania reprezentatywnej kategorii dla reprezentowanej grupy jednostek uczestnictwa. Reprezentatywną kategorią jednostek uczestnictwa jest ta kategoria, która powinna spełnić łącznie, co najmniej dwa z niżej wymienionych kryteriów, tj.:

- 1) najwyższa opłata bieżąca ujęta procentowo⁴;
- 2) najdłuższa historia notowań kategorii jednostek uczestnictwa;
- 3) najpopularniejsza kategoria jednostek uczestnictwa;

przy czym wskazane jest uwzględnianie zawsze kryterium wymienionego w pkt 1, a dopuszczalne jest, o ile jest to uzasadnione, stosowanie kryteriów wymienionych w pkt 2 i 3 w kolejności preferowanej przez towarzystwo, z zastrzeżeniem, że kategoria jednostek uczestnictwa z historią notowań znacząco odbiegającą od dostępnej w przypadku innych kategorii jednostek uczestnictwa nie może być uznana za kategorię reprezentatywną. Nie można uznać za reprezentatywną, także takiej kategorii jednostek, która z jakichkolwiek powodów może być oferowana tylko określonej, wąskiej grupie klientów.

IZFiA rekomenduje, by Towarzystwa oceniały wybór jednostki reprezentatywnej w kontekście wymogu „dostatecznego podobieństwa” między jednostkami reprezentatywnymi a reprezentowanymi. W opinii IZFiA kryteria wskazane w pkt 1-3 powyżej, w powiązaniu z następującymi aspektami⁵:

- waluta ekspozycji;

¹ ALFI Key Investor Information document Q&A Issue 14, 25 September 2012 str 15-17

² ALFI Key Investor Information document Q&A Issue 14, 25 September 2012, str. 27

³ Esma /2012/592 question 3

⁴ Cesr cesr/09-949 str 49

⁵ ALFI Key Investor Information document Q&A Issue 14, 25 September 2012 str 31

- sposób poboru opłat bezpośrednich oraz pośrednich;
- sposób akumulacji i dystrybucji dochodów;
- minimalny okres inwestycji;

powinny być brane pod uwagę przez Towarzystwa w ramach procesu analizy i wyboru kategorii reprezentatywnych.

IZFiA dopuszcza, w uzasadnionych przypadkach, wybranie więcej niż jednej jednostki kategorii reprezentatywnej w ramach jednego funduszu/subfunduszu i sporządzenie odrębnych KII dla grup jednostek uczestnictwa z zastosowaniem więcej niż jednej kategorii reprezentatywnej⁶. Przy czym IZFiA uważa za nieodpowiednie opracowanie zbiorczego KII z zastosowaniem kilku jednostek reprezentatywnych, jako że możliwość taka nie została przewidziana w odpowiednich przepisach Rozporządzenia. Zdaniem IZFiA w/w podejście jest zgodne z art. 26 Rozporządzenia.

- c) Zgodnie z pkt 13 preambuły Rozporządzenia „W odniesieniu do UCITS mających różne kategorie jednostek, nie powinno być obowiązku sporządzania osobnego dokumentu zawierającego kluczowe informacje dla inwestorów dla każdej kategorii jednostek, o ile nie (przypisek IZFiA) stanowi to zagrożenia dla interesów inwestorów. Szczegółowe informacje dotyczące dwóch lub więcej kategorii mogą zostać ujęte w jednym dokumencie zawierającym kluczowe informacje dla inwestorów, jeżeli nie doprowadzi to do nadmiernego skomplikowania treści tego dokumentu lub wypełnienia go zbyt dużą ilością informacji. W przeciwnym wypadku można wybrać reprezentatywną kategorię jednostek, ale tylko w sytuacji, gdy istnieje wystarczające podobieństwo między tą kategorią a kategoriami reprezentowanymi i w efekcie informacje podane dla kategorii reprezentatywnej są prawdziwe, przejrzyste i niewprowadzające w błąd w odniesieniu do wszystkich reprezentowanych kategorii. Przy ustalaniu, czy posłużenie się kategorią reprezentatywną jest uczciwe, przejrzyste i niewprowadzające w błąd, należy mieć na uwadze właściwości UCITS, charakter różnic między poszczególnymi kategoriami oraz możliwości wyboru oferowane wszystkim inwestorom lub grupom inwestorów.”.

Ad 5. W przypadku tych kategorii jednostek uczestnictwa lub jednostek uczestnictwa tych subfunduszy, które nie są jeszcze sprzedawane/oferowane – nie ma potrzeby sporządzania i udostępniania dokumentu KII do momentu rozpoczęcia przyjmowania na nie zapisów/rozpoczęcia zbywania. W takim przypadku, dopiero pierwszego dnia przyjmowania zapisów/rozpoczęcia zbywania, należy udostępnić inwestorom stosowny dokument KII.”

4. W części II rekomendacji zatytułowanej: „Pozostałe wątpliwości interpretacyjne”, skreśla się wyjaśnienia dotyczące interpretacji Art. 80 ust. 1 Dyrektywy UCITS w zw. z art. 3 ust. 3 Rozporządzenia, w związku z dezaktualizacją wątpliwości interpretacyjnej w wyniku zmian w ustawie o funduszach inwestycyjnych, które wprowadzają niebudzącą wątpliwości terminologię dotyczącą zwrotu „udostępnianie” KII inwestorom, które rozumie się jako „*umożliwienie inwestorowi zapoznania się z KII*”.
5. W części II rekomendacji zatytułowanej: „Pozostałe wątpliwości interpretacyjne”, dodaje się wyjaśnienia dotyczące zasady postępowania przy sporządzaniu KII prezentowanych uczestnikom dokonujących wpłat do funduszu w różnej walucie, w następującej treści:

„Zasady postępowania przy sporządzaniu KII prezentowanych uczestnikom dokonujących wpłat do funduszu w różnej walucie:

Jednym z praktykowanych przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych na rynku rozwiązań wpływających na dywersyfikację oferty jest umożliwienie uczestnikom w ramach jednego funduszu (subfunduszu) wpłat i wypłat środków w związku z nabyciem i odkupieniem jednostek uczestnictwa w różnych walutach (gdzie poszczególne wpłaty i wypłaty w walutach nie stanowią cechy decydującej

⁶ ALFI Key Investor Information document Q&A Issue 14, 25 September 2012 str 31

o istnieniu kategorii jednostek uczestnictwa). W takich sytuacjach zauważalne jest, że w zależności od tego jaką walutę uwzględniać, różnie kształtuje się wskaźnik zysku do ryzyka, o którym mowa w art. 8 Rozporządzenia oraz wyniki osiągnięte w przeszłości, o których mowa w art. 15 Rozporządzenia. Wobec powyższego oraz braku regulacji krajowych i unijnych pozwalających na należytą realizację obowiązków informacyjnych względem uczestników w ramach KII, zasadnym jest opracowanie przez IZFiA poniższych zasad postępowania przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych w kwestii sporządzania KII i przedstawiania w nim informacji dot. wskaźnika zysku do ryzyka oraz wyników historycznych w przypadku dokonywania do funduszu (subfunduszu) wpłat w różnych walutach.

IZFiA rekomenduje wybranie waluty, w której wyceniany jest fundusz.

Jednocześnie dopuszczalne jest opisanie, w sekcji KII dotyczącej informacji praktycznych, ryzyka kursowego związanego z nabywaniem i odkupywaniem jednostek uczestnictwa w walucie innej niż wyceniany jest fundusz, (które to ryzyko jest ryzykiem uczestnika, a nie funduszu) wraz z zamieszczeniem informacji, że nabywanie i odkupywanie jednostek uczestnictwa w innej walucie wiąże się z ryzykiem straty zainwestowanych środków. Dopuszczalne jest także wskazanie w tym samym miejscu, jaki by był wskaźnik zysku do ryzyka wyrażony w walucie innej niż ta, w jakiej fundusz jest wyceniany.

6. W części III rekomendacji zatytułowanej: „Adaptacja słownictwa”, pkt 5 otrzymuje następujące brzmienie:

5) „opłata bieżąca” [por. m. in. art. 10 ust. 2 lit b), art. 11 ust. 1 lit b), art. 24 ust. 2, art. 30, art. 33, Załącznik II Rozporządzenia] – Na potrzeby wyliczenia wskaźnika opłat bieżących prezentowanego w dokumencie kluczowych informacji dla inwestora pod pojęciem opłat bieżących rozumie się koszty funduszu netto prezentowane w rachunku wyników z operacji w sprawozdaniu finansowym funduszu, z wyłączeniem następujących kosztów:

- 1) koszty odsetkowe – w rozumieniu § 2 pkt 25 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości funduszy inwestycyjnych
- 2) ujemne saldo różnic kursowych,
- 3) podatki od przychodów (np. od dywidend, odsetek),
- 4) opłaty uzależnione od wyników funduszu lub subfunduszu (tzw. performance fee).

Przyjęta definicja ma na celu wyłączenie z prezentowanego wskaźnika opłat bieżących takich opłat, które są związane bezpośrednio z wykorzystywanymi transakcjami funduszy bądź od przychodów funduszy lub nie wynikają z opłat pobieranych z aktywów funduszu..

IZFiA rekomenduje uwzględnianie we wskaźniku opłat bieżących opłaty za rozliczenie transakcji pobierane przez izby rozliczeniowe (np. KDPW, CBL) oraz depozytariuszy funduszy.

Na potrzeby aktualizacji KII w zakresie przedstawiania opłat bieżących funduszy uzyskanych za rok poprzedzający (Art. 23 ust. 3 Rozporządzenia), IZFiA rekomenduje posługiwanie się danymi z ksiąg rachunkowych funduszy za ostatni rok obrotowy. W przypadku, gdy Towarzystwo dysponuje zaudytowanym sprawozdaniem finansowym funduszu, to uwzględnia się w pierwszej kolejności to sprawozdanie finansowe funduszu.

Na potrzeby opisu opłat bieżących funduszu, które mają uwzględniać opłaty ponoszone przez fundusz jako inwestora w bazowych przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania (Art. 30 Rozporządzenia), IZFiA rekomenduje zdefiniowanie kryterium istotności w wysokości ponad 50% łącznie zaangażowania funduszu w fundusze bazowe. Powyższe oparte jest na interpretacji art. 101 ust. 5 ustawy o funduszach inwestycyjnych, gdzie ten poziom został intencjonalnie określony przez ustawodawcę. W powiązaniu z art. 55 ust. 3 akapit 2 Dyrektywy UCITS IV oraz w związku z art.

28 oraz 30 Rozporządzenia rekomendowane jest zastosowanie na potrzeby uwzględniania kosztów pośrednich ponoszonych przez fundusze, jako inwestorów w bazowych przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania w/w progu istotności w ujęciu łącznym na poszczególne fundusze bazowe.

Przy w/w rozwiązaniu rekomendowana jest następująca procedura postępowania:

- jeśli fundusz inwestuje łącznie ponad 50% aktywów w inne fundusze lub instytucje wspólnego inwestowania (fundusze bazowe) - uwzględnia się ich „ongoing charges”. Jeśli brak jest publikacji „ongoing charges” możliwe jest uwzględnienie wiarygodnego substytutu np. TER lub jeśli to jest niemożliwe fundusz powinien dokonać wiarygodnej estymacji na podstawie danych z prospektu lub sprawozdań finansowych funduszy bazowych.

W przypadku, o którym mowa w zdaniu powyżej, o ile łączna wartość w aktywach funduszu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy bazowych, dla których należałoby dokonać estymacji w związku z brakiem alternatyw, jest mniejsza niż 15%, dopuszczalne jest uproszczenie polegające na uwzględnieniu opłaty za zarządzanie pobieranej przez te fundusze bazowe do kalkulacji „ongoing charges” funduszu.

7. W części III rekomendacji zatytułowanej: „Adaptacja słownictwa”, pkt 6 otrzymuje następujące brzmienie:

- 6) „opłata za subskrypcję” [por. m. in. art. 10 ust. 2 lit a), art. 11 ust. 1 lit a), art. 15 ust. 5, art. 30, Załącznik II Rozporządzenia] – oznacza opłatę manipulacyjną związaną z nabyciem jednostek uczestnictwa funduszu inwestycyjnego otwartego („FIO”) oraz specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego („SFIO”) przez inwestora. Na potrzeby KII rekomendowane jest posługiwanie się terminem określonym w prospekcie informacyjnym lub statucie danego funduszu. Nie uznaje się za opłaty za subskrypcję, opłat ponoszonych przez uczestnika w związku nabyciem przez niego jednostek uczestnictwa w ramach prowadzonych przez fundusz programów lub planów systematycznego oszczędzania oraz w ramach IKE, IKZE i PPE, o ile opłaty te zostały przewidziane w odrębnej umowie z uczestnikiem i nie dotyczą zwykłego uczestnictwa w funduszu. Jednocześnie rekomendowane jest, by w sekcji „informacje praktyczne” zawrzeć wyraźne ostrzeżenie i odesłanie do miejsc udostępnienia szczegółowych informacji w przedmiotowym zakresie.

8. W części III rekomendacji zatytułowanej: „Adaptacja słownictwa”, pkt 7 otrzymuje następujące brzmienie:

- 7) „opłata za umorzenie” [por. m. in. art. 10 ust. 2 lit a), art. 11 ust. 1 lit a), art. 15 ust. 5, art. 30, Załącznik II Rozporządzenia] – oznacza opłatę manipulacyjną związaną z odkupieniem przez FIO oraz SFIO jednostek uczestnictwa od uczestnika funduszu. Na potrzeby KII rekomendowane jest posługiwanie się terminem określonym w prospekcie informacyjnym lub statucie danego funduszu. Nie uznaje się za opłaty za umorzenie, opłat ponoszonych przez uczestnika w związku z odkupieniem od niego przez fundusz jednostek uczestnictwa w ramach prowadzonych przez fundusz programów lub planów systematycznego oszczędzania oraz w ramach IKE, IKZE i PPE, o ile opłaty te zostały przewidziane w odrębnej umowie z uczestnikiem i nie dotyczą zwykłego uczestnictwa w funduszu. Jednocześnie rekomendowane jest, by w sekcji „informacje praktyczne” zawrzeć wyraźne ostrzeżenie i odesłanie do miejsc udostępnienia szczegółowych informacji w przedmiotowym zakresie.